

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

ประภำรต์นั พรหมปภำกร : การแปรและการเปลี่นแปลงของคุดำนุประโยคในภำษำไทยสมัยรัตนโกสินทร์
(VARIATION AND CHANGE IN RELATIVE CLAUSES IN THAI DURING THE RATANAKOSIN PERIOD)

อ.ที่ปรักษำ : รศ. ดร.อมรภำ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 109 หน้า

ISBN 974 - 634 - 850 - 7

งำนวิจัยนี้มุ่งศึกษำการเปลี่นแปลงของคุดำนุประโยคตลอดสมัยรัตนโกสินทร์โดยวิเคราะห์ควำมดีในการปรำกฏของคุดำนุประโยคโดยรวมและของคุดำนุประโยคแต่ละรูปแบบในแต่ละช่วงสมัย (2325-2538) นอกจากนี้การวิจัยยังมุ่งศึกษำการแปรของคุดำนุประโยค โดยวิเคราะห์ควำมดีในการปรำกฏของคุดำนุประโยค ในทำเนียบภำษำต่งกัน 3 ประเภท คือ บทพรรณนำธิกำรในหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นตัวแทนของวจนลีลำนำเป็นท่งกำร บทพรรณนำนำนวนนิยำนำ ซึ่งเป็นตัวแทนของวจนลีลำนำกึ่งท่งกำร และบทสนทำนำนนวนนิยำนำ ซึ่งเป็นตัวแทนของวจนลีลำนำไม่เป็นท่งกำร เพื่อเปรียบเทียบว่าในแต่ละทำเนียบภำษำนำมีควำมดีในการปรำกฏของคุดำนุประโยคต่งกันหรือไม่อย่างไร อิกทั้งยังเปรียบเทียบการปรำกฏของคุดำนุประโยคในแต่ละรูปแบบที่พบในทำเนียบภำษำต่งกันด้วยเพื่อสรุปว่ารูปแบบของคุดำนุประโยคที่พบสำมำรถใช้เป็นดัชนีบ่งบอกทำเนียบภำษำนำได้หรือไม่

ข้อมูลในการวิจัยได้มำจากการสุ่มตัวอย่างเอกสำรที่ได้จำกหนังสือพิมพ์ นวนิยำนำ และงำนเขียนร้อยแก้วที่ดีพิมพ์ตั้งแตปี พ.ศ.2325 ถึง มีที่ทำการวิจัย (2538) ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้วิธีเชิงปริมาณและคำนวณค้ำไค-สแควร์ และค้ำ t-test เพื่อหำและเปรียบเทียบคำนัยสำคัญท่งสถิติของข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่าตลอดสมัยรัตนโกสินทร์ มีรูปแบบของคุดำนุประโยค 3 รูปแบบ คือ รูปแบบ "ที่" รูปแบบ "ซึ่ง" และรูปแบบ "อัน" ปรำกฏอย่งสมำเสมอ และควำมดีในการปรำกฏของคุดำนุประโยคโดยรวมเพิ่มขึ้นอย่งต่อเนื่องเมื่อกำยพิจารณาตามรูปแบบ "ที่" "ซึ่ง" และ "อัน" พบว่า รูปแบบ "ที่" มีควำมดีในการปรำกฏมำกที่สุดตลอดสมัย รองลงมำเป็นรูปแบบ "ซึ่ง" และรูปแบบ "อัน" ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบควำมดีในการปรำกฏของคุดำนุประโยคในแต่ละทำเนียบภำษำนำ พบว่ามีกำรใช้คุดำนุประโยคมำกที่สุดในทำเนียบภำษำนำเป็นท่งกำร รองลงมำเป็นกึ่งท่งกำร และพบน้อยสุดในภำษำนำไม่เป็นท่งกำร สำหรับรูปแบบ "ที่" พบในภำษำนำเป็นท่งกำรมำกกว่ำกึ่งท่งกำร และภำษำนำไม่เป็นท่งกำร ตามลำดับ ส่วนคุดำนุประโยครูปแบบ "ซึ่ง" พบในภำษำนำเป็นท่งกำรและกึ่งท่งกำรในระดับที่ใกล้เคียงกันและพบในภำษำนำไม่เป็นท่งกำรน้อยสุด ในขณะที่คุดำนุประโยครูปแบบ "อัน" พบในภำษำนำเป็นท่งกำรมำกกว่ำไม่เป็นท่งกำร แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภำษำนำเป็นท่งกำรกับกึ่งท่งกำร และกึ่งท่งกำรกับภำษำนำไม่เป็นท่งกำรกลับมีควำมดีในการปรำกฏใกล้เคียงกัน

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่ากำรใช้คุดำนุประโยคในสมัยรัตนโกสินทร์มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น และในทำเนียบภำษำนำที่ต่งกันมีควำมดีในการปรำกฏของคุดำนุประโยคที่ต่งกัน อิกทั้งยังพบว่าคุดำนุประโยครูปแบบ "ที่" สำมำรถใช้เป็นดัชนีบ่งบอกทำเนียบภำษำนำเป็นท่งกำรได้ในขณะที่รูปแบบ "ซึ่ง" และ "อัน" ไม่สำมำรถใช้เป็นบ่งบอกทำเนียบภำษำนำได้

ภำควิชำนำ ภำษำนำศำสตร์
สภำขำนำวิชำนำ ภำษำนำศำสตร์
ปีกำรศึกษำนำ 2539

ลำนมือชื่อณัิต f.m.
ลำนมือชื่ออำนจำนรย์ที่ปรักษำนำ อ.อมรภำ
ลำนมือชื่ออำนจำนรย์ที่ปรักษำนำร่วม —